12 november 2026

Grondwettelijk Hof

PERSBERICHT
ARREST 126/2026

Het Hof verwerpt het beroep tot vernietiging van de wet van 3 mei 2024 die een wettelijk kader creëert voor sekswerk in uitvoering van een arbeidsovereenkomst

De wet van 3 mei 2024 creëert een wettelijk kader voor sekswerk in uitvoering van een arbeidsovereenkomst en kent aan sekswerkers een volwaardig sociaalrechtelijk statuut toe. Enkel een erkende werkgever mag sekswerkers tewerkstellen en maakt zich niet schuldig aan pooierschap, voor zover hij de voorwaarden van die wet in acht neemt. Negen verenigingen die onder andere tot doel hebben de rechten van vrouwen te verdedigen vorderen de vernietiging van die wet.
Het Hof oordeelt dat de organisatie van de prostitutie van personen die toestemmen in het kader van die specifieke arbeidsovereenkomst op zich niet onverenigbaar is met de menselijke waardigheid en de lichamelijke integriteit. In dat verband houdt het Hof niet enkel rekening met de talrijke waarborgen voor de sekswerkers waarin die wet voorziet, met name wat betreft de arbeidsvoorwaarden en de eerbiediging van de toestemming, maar ook met de strafbaarstellingen die naast die wet blijven bestaan. Het Hof oordeelt vervolgens dat de niet-strafbaarstelling van de werkgever van sekswerk die over een erkenning beschikt de Overeenkomst van 2 december 1949 ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie niet schendt. Het Hof oordeelt ook dat, rekening houdend met de rechten en de waarborgen waarin de wetgever voor de sekswerkers heeft voorzien, de aangevoerde economische en sociale rechten niet minder beschermd zijn. De wetgever kon tot slot oordelen dat het niet strafbaar zijn van vrijwillig sekswerk de strijd tegen de uitbuiting van vrouwen niet in het gedrang brengt.
Het Hof verwerpt bijgevolg het beroep.

1. Context van de zaak

De wet van 3 mei 2024 creëert een wettelijk kader waarbinnen sekswerkers volwaardig toegang hebben tot het arbeids- en socialezekerheidsrecht. De wetgever beoogt misbruik van prostitutie en mensenhandel doeltreffender te bestrijden en tegelijk sekswerkers beter te beschermen.

Sekswerk onder arbeidsovereenkomst is enkel toegelaten onder strikte voorwaarden. Enkel erkende werkgevers mogen sekswerkers tewerkstellen. De werkgever moet ook aan een reeks voorwaarden voldoen, met name wat betreft de arbeidsvoorwaarden. Uitsluitend meerderjarigen kunnen als sekswerker worden tewerkgesteld. Zij mogen op geen enkel moment worden gedwongen om een prostitutiehandeling uit te voeren en hebben op ieder moment het recht om een klant of bepaalde seksuele handelingen te weigeren, de activiteit stop te zetten en hun eigen voorwaarden op te leggen, zonder enige motivering. Wanneer aan de voorwaarden is voldaan, pleegt de werkgever die sekswerkers tewerkstelt in het kader van

een dergelijke arbeidsovereenkomst niet het misdrijf van pooierschap, dat bestaat in het organiseren van de prostitutie van een ander om een voordeel te verkrijgen. De wetgever heeft andere misdrijven in stand gehouden, zoals mensenhandel en mensensmokkel, reclame voor prostitutie, het aanzetten tot prostitutie en het nastreven van een abnormaal voordeel via de prostitutie van iemand anders, en hij heeft nieuwe specifieke inbreuken toegevoegd, zoals het tewerkstellen van minderjarigen.

Negen verenigingen die onder andere tot doel hebben de rechten van vrouwen te verdedigen hebben een beroep tot vernietiging van die wet ingediend. Zesendertig verenigingen gespecialiseerd in sekswerk, in mensenrechten (grondrechten van vrouwen, migranten en transgenders), in de strijd tegen sociale ongelijkheid of in de bevordering van de gezondheid zijn tussengekomen in het kader van de rechtspleging om de grondwettigheid van de wet te verdedigen.

2. Onderzoek door het Hof

2.1. De menselijke waardigheid en de lichamelijke integriteit (B.11-B.20)

De verzoekende partijen voeren allereerst aan dat de prostitutie in het kader van een arbeidsovereenkomst op zichzelf niet verenigbaar is met de menselijke waardigheid en de lichamelijke integriteit.

De vraag of de organisatie van de prostitutie van een ander in het kader van een arbeidsovereenkomst verenigbaar is met de menselijke waardigheid en de lichamelijke integriteit, is volgens het Hof een ethische kwestie die in eerste instantie tot de beoordelingsvrijheid van de wetgever behoort. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens kent overigens een ruime beoordelingsvrijheid toe aan de Staten wanneer zij prostitutie regelen, omdat hierover geen Europese consensus bestaat. Op de wetgever rust echter de verplichting om te voorzien in doeltreffende waarborgen om misbruiken te voorkomen.

Het Hof brengt in herinnering dat prostitutie onverenigbaar is met de menselijke waardigheid zodra zij onder dwang plaatsvindt. De wetgever heeft het strafrechtelijk kader dat voor gedwongen prostitutie geldt, evenwel integraal behouden. Het verkrijgen van elk abnormaal voordeel uit de organisatie van de prostitutie van een ander blijft bovendien strafbaar voor de erkende werkgevers. Het recht van de sekswerkers om een klant of elke seksuele handeling te weigeren, hun zelfbeschikkingsrecht, de voorafgaande erkenning van de werkgever en de sancties van het Sociaal Strafwetboek beogen voorts specifiek geweld, uitbuiting en dwang te voorkomen en bestrijden. **De organisatie van de prostitutie van personen die toestemmen in het kader van een dergelijke specifieke arbeidsovereenkomst is** dus **op zichzelf niet onverenigbaar met de menselijke waardigheid en de lichamelijke integriteit**. Het komt de bevoegde rechter vervolgens toe te waken over de correcte naleving van de wet.

2.2. De Overeenkomst van 2 december 1949 (B.21-B.27)

De verzoekende partijen verwijten de wet ook dat zij de Overeenkomst van 2 december 1949 ter bestrijding van de handel in mensen en van de exploitatie van eens anders prostitutie, die het exploiteren van de prostitutie van anderen verbiedt en de verdragsstaten verplicht om pooierschap te bestraffen, schendt.

Het Hof interpreteert die Overeenkomst conform de regels van het Verdrag van Wenen van 23 mei 1969 inzake het verdragenrecht en merkt op dat de Overeenkomst van 2 december 1949 tot voorwerp en tot doel heeft de handel in mensen en de daarmee

onlosmakelijk verbonden exploitatie van de prostitutie van anderen te bestrijden. Hoewel de preambule van de Overeenkomst alle vormen van prostitutie onverenigbaar acht met de menselijke waardigheid, is de betekenis van die woorden verduidelijkt en geëvolueerd in latere rechtsinstrumenten (waaronder het Aanvullend Protocol van 15 november 2000 inzake de preventie, bestrijding en bestraffing van mensenhandel, bij het Verdrag van de Verenigde Naties tegen transnationale georganiseerde criminaliteit). Volgens het Hof moeten de handelingen ter uitbuiting van de prostitutie van anderen bepaald in de artikelen 1 en 2 van de Overeenkomst van 2 december 1949 strafbaar worden gesteld als zij worden gesteld met intentie (het zogenaamde « bijzondere opzet ») om de prostitutie van een andere persoon uit te buiten, zelfs met diens toestemming. Dergelijke handelingen blijven echter nog steeds strafbaar als misbruik van prostitutie en mensenhandel (artikelen 258 tot 272 van het Strafwetboek). **Rekening houdend met de aan de sekswerkers geboden waarborgen** oordeelt het Hof dat **de niet-strafbaarstelling van een erkende werkgever die hen overeenkomstig de wet tewerkstelt de Overeenkomst van 2 december 1949 niet schendt**.

2.3. Het recht op arbeid en op billijke arbeidsvoorwaarden (B.28-B.31)

De verzoekende partijen voeren vervolgens aan dat het creëren van een wettelijk kader dat sekswerk onder arbeidsovereenkomst toelaat, het recht op arbeid en het recht op billijke en menselijke arbeidsvoorwaarden schendt.

Het Hof brengt in herinnering dat artikel 23 van de Grondwet een *standstill*-verplichting bevat die de wetgever verbiedt om het beschermingsniveau dat door de geldende wetgeving wordt geboden in het kader van economische en sociale rechten, aanzienlijk te verminderen zonder redelijke verantwoording. Het Hof merkt op dat de wet van 3 mei 2024 sekswerkers volwaardig toegang geeft tot het arbeids- en socialezekerheidsrecht, dat zij voorziet in strikte erkenningsvoorwaarden en bijkomende waarborgen, dat zij het absolute karakter van het zelfbeschikkingsrecht en het weigeringsrecht van sekswerkers waarborgt, en dat de sekswerker het recht heeft om de arbeidsovereenkomst te beëindigen zonder nadelige financiële gevolgen. Het Hof besluit daaruit dat **de wet van 3 mei 2024 het beschermingsniveau van de aangevoerde economische en sociale rechten niet aanzienlijk vermindert**.

2.4. Het beginsel van gelijkheid tussen vrouwen en mannen (B.32-B.34)

De verzoekende partijen voeren tot slot aan dat de bestreden wet de uitbuiting en onderdrukking op grond van een structurele discriminatie op basis van het geslacht bestendigt en versterkt.

Het Hof merkt op dat de bestreden wet geldt voor alle sekswerkers, ongeacht hun geslacht of genderidentiteit, maar dat algemeen wordt aangenomen dat er onder sekswerkers een groot overwicht aan vrouwen is. Het Hof beklemtoont dat de wetgever tot doel heeft de rechten van sekswerkers te versterken en de handel in mensen en de exploitatie van prostitutie van anderen doeltreffender te bestrijden, en dat hij rekening heeft gehouden met de bijzondere aard van sekswerk en de daaraan verbonden risico's. Gelet op een groeiende consensus op internationaal vlak over een dergelijke aanpak, oordeelt het Hof dat **de wetgever kon oordelen dat de depenalisering van vrijwillig sekswerk de strijd tegen de uitbuiting van vrouwen niet in het gedrang brengt**, aangezien in dat geval andere strafrechtelijke bepalingen van toepassing zijn.

3. Besluit

Het Hof verwerpt het beroep, rekening houdend met de waarborgen waarin de wetgever voorziet.

Het Grondwettelijk Hof is het rechtscollege dat waakt over de inachtneming van de fundamentele rechten en de bevoegdheidverdelende regels door de verschillende wetgevers in België.

Dit persbericht, opgesteld door de cel media van het Hof, bindt het Grondwettelijk Hof niet. Het is een samenvatting van de essentiële aspecten van het arrest. De tekst van het arrest is te vinden op de webstek van het Hof.

Contactpersonen voor de pers : Frank Meersschaut | 0475/325.218 | Tim Souverijns | 02/500.12.21 | Thomas Leys | 02/500.12.60

Volg het Hof via LinkedIn